

paa den ene Side, og den administrative ministerielle. Stilling ligeoverfor denne Controlcommissiøn paa den anden Side, saa forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand, selv i sin Tals Varme, umiddelbart maa fornemme den uendelige Forskjel, der er i saa Henseende. Rigsdagen sidder jo dog ikke her og administrerer. Der vender til regelmæssige Tider en Periode tilbage, da Rigsdagen kommer sammen, hvor den kan spørge og paa forskjellig Maade faae Meddelelse om mange administrative Handlinger — jeg lader naturligvis her det Væsentlige ligge aldeles udenfor, saasom Rigsdagens Meddeeltagelse i Lovgivningsarbejdet og dens Indflydelse paa Finantslove, altsaa Rigsdagen kan paa mange Maader kontrollere Bestyrelsen — være sig nu enten ved Interpellationer eller ved Hjælp af den Control, som gjennem Revisionen føres med Finants-Administrationen o. s. v.; men at Rigsdagens Medlemmer fra Dag til Dag og fra Time til Time skulde kunne undersøge og prøve de enkelte Bestemmelser, som Ministeriet træffer, naar Rigsdagen er sat, det vilde dog være en ligefrem Urimelighed. Vi kunne ikke sammenligne en Stat med et Actieselskab; selv der passer ikke den Parallel, som den ærede Viceformand nærmest vil holde sig til; men i det os her foreliggende Forhold er Sagen jo dog grundforskjellig — jeg vil slet ikke dvæle nærmere ved, at Forslaget, som alt tidligere bemærket, ikke indeholder nogensomhelst Bestemmelse om, hvad der skulde gøres i det Tilfælde, at Controlcommissiønen fandt, at Loven var urigtig anvendt, medens Ministeriet fandt, at den var rigtig anvendt, — jeg forbigaaer, som sagt, dette; thi ingensomhelst forandret Affattelse vil hjælpe paa den grundvæsentlige Mangel, som der efter min Mening er i den hele Tanke, nemlig, at ville have en Overadministration over Administrationen; det gaaer ikke an; enten maatte Administrationen fratages Ministeriet og henlægges under Rigsdagsudvalget, aldeles uafhængigt af Regjeringen, eller man maa overlade Sagen til Regjeringen uden nogen særegen Control. Men at Thinget skulde udnævne disse Medlemmer — det vilde formodentlig blive Kjøbenhavnske Medlemmer, thi endt man er saa bange for den

Kjøbenhavnske Indflydelse — til at udøve en saadan aldeles uforstaaelig Control, det er sandelig Noget, som ingen Lovgivningsmagt kan gaae ind paa. Det forekom mig imidlertid, som den ærede Rigsdagsmand ikke var uvillig til at tage sine Forslag tilbage, og jeg skal da ikke nærmere gaae ind paa, af hvilke Grunde den ærede Rigsdagsmand maatte lade sig bevæge til at frasælde sine Forslag. Jeg skal overhovedet ikke af hans Dittringer om hvad jeg i dette Dieblif veed, eller ikke veed, om hvad jeg alt nu er paa det Rene med, eller ikke, lade mig friste ind paa Udtalelser, som jeg for Diebliffet anseer det for ubetimeligt at komme ind paa. Jeg skal vise den ærede Rigsdagsmand, at jeg i saa Henseende kan modstaae det Tryk, som han og Andre upaatvilelig gjerne ville udøve paa mig, for at jeg skulde være bunden ligeoverfor Forhold, der kunde stille sig noget forskjelligt fra Dag til Dag. Den samme afgjørende Indvending, som jeg, om end paa en anden Maade, har gjort mod § 4, skal jeg ogsaa gøre mod §§ 2 og 3. Det er min fulde Overbeviisning, at den ærede Rigsdagsmand her har forsøgt i Lovsform at ordne Noget, som efter Forholdets Betskaffenhed ikke egner sig til at slaes fast ved Lov. Dersom jeg maa bruge et Billede — jeg indrømmer, at det maaskee halter noget, men denne Sammenligning er dog betydelig bedre end den, som den ærede Rigsdagsmand før gjorde gjældende — saa forekommer den Fordring, som den ærede Rigsdagsmand stiller, med Hensyn til foregaaende Oplysning om Maaden, hvorpaa Laanet, naar det bevilges, skal anvendes, om trent at være ligesaa velgrundet, som naar man vilde sige til en Krigsminister, der forlangte Soldater: Siig os først, hvortil Du vil bruge disse Soldater under den stedfindende Krig. Det er et Billede, men det Billede passer bedre, Sammenligningen er betydelig bedre, den ligger meget nærmere end mangt et Billede, mangen en Sammenligning som den ærede Rigsdagsmand ellers bruger, og det turde dog være indlysende, at den Minister, som saaledes blev spurgt, om han vilde bruge Soldaterne i Fyen eller i Sylland, om han vilde opstille dem der eller der, var al-